

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СКЛАДОВИХ КОМПЛЕКСНОГО МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглянуто основні принципи, методи, інструменти комплексного механізму державного регулювання підприємницької діяльності та визначено напрями їх удосконалення.

Ключові слова: підприємництво, підприємницька діяльність, державне регулювання, механізм державного регулювання підприємницької діяльності.

I. Вступ

Важливим структуроутворювальним чинником сталого розвитку підприємництва є створення механізмів державного регулювання, в умовах реалізації яких будуть виконані властиві йому народногосподарські функції, до числа яких справедливо можна віднести: інноваційність; соціальне демпфірування і зростання прибутків суспільства; протидію монополізму й розвиток конкуренції; раціоналізацію галузевої структури економіки та ін.

Низку проблем формування та розвитку механізмів державного регулювання підприємництва досліджено в працях таких вітчизняних і зарубіжних науковців як, В.Д. Бакуменко, С.Л. Брю, А.О. Дегтяр, С.Б. Жарая, Й.Б. Жилаєва, І.М. Комарницький, М.І. Круглов, К.Р. Макконел, О.А. Машков, А.М. Михненко, П.І. Надолішній, Н.Р. Нижник, Ю.П. Сурмін, Л.І. Чубарєва та ін. Віддаючи належне їх науковим напрацюванням з цієї проблематики, слід зауважити, що єдиної позиції щодо визначення основних складових комплексного механізму державного регулювання підприємницької діяльності так і не досягнуто.

II. Постановка завдання

Метою статті є висвітлення основних складових комплексного механізму державного регулювання підприємницької діяльності.

III. Результати

Держава, виконуючи ту чи іншу функцію, впливає на суспільні процеси через посередництво специфічних механізмів, навіть попри певний опір людей. Такий механізм уявляє собою єдність методів і принципів здійснення цієї функції, а також низки засобів її забезпечення – правових, організаційних, економічних, технологічних, інформаційних тощо.

Базовим елементом визначення є поняття “механізм”. Саме це поняття було запозичене гуманітаріями з механіки й означає систему ланок, які перетворюють рух одних ланок на необхідний рух інших, до того ж існують вхідна й вихідна ланки.

Поняття механізму управління досліджувалося науковцями досить ґрунтовно, але на сьогодні серед науковців відсутня єдина думка стосовно визначення поняття “механізм державного управління” та його складових елементів.

Як свідчить аналіз наукової літератури, механізм управління розглядали в межах соціального й державного управління. Щодо механізму державного управління можна виділити кілька підходів. Держава розробляє механізм підтримки інноваційної діяльності малих підприємств. Стимули до інновацій, ефективність виробництва, сприятливий інвестиційний клімат, можливості фінансування випуску наукоємної продукції та трансферу високих технологій визначаються рівнем цін, розміром банківських відсотків, величиною і структурою попиту на інновації, нормою рентабельності, які, в свою чергу, впливають на характер і динаміку розвитку малих інноваційних підприємств [1, с. 61].

Термін “механізм” [3, с. 21] має таке визначення: внутрішній пристрій (систему ланок) машини, приладу, апарату, який приводить їх у дію; система, пристрій, що встановлюють порядок будь-якої діяльності; послідовність станів, процесів, що визначають собою будь-яку дію, явище.

Н. Нижник та О. Машков розглядають механізм державного управління як складову системи управління, що забезпечує вплив на чинники, від стану яких залежить результат діяльності управлінського об’єкта. Науковці слушно зауважують, що є необхідність урахування того, що управлінські процеси відбуваються в межах конкретних організаційних структур, що часто мають вирішальний вплив на економічний розвиток [11, с. 56].

В енциклопедичному словнику з державного управління механізми державного управління визначені як способи розв’язання суперечностей явища чи процесу в державному управлінні, послідовна реалізація дій, які базуються на основоположних принципах, цільовій орієнтації, функціональній дія-

льності з використанням відповідних їй форм і методів управління. За формою подання – це схематичне зображення статично-динамічного (структурно-функціонального) змісту процесу управління як взаємодії суб'єкта й об'єкта, єдності діяльності й відносин, функціонування певної системи чи підсистеми [2, с. 27].

На думку М. Круглова, комплексний механізм управління являє собою сукупність економічних, мотиваційних, організаційних і правових (а інколи – політичних) способів цілеспрямованого взаємодії суб'єктів господарювання (суб'єктів підприємництва та науково-технічного розвитку) та впливу на їх діяльність, забезпечують узгодження інтересів чинних сторін, об'єктів і суб'єктів управління” [6, с. 126].

З метою формування більш чіткого визначення поняття механізму державного управління Н. Нижник виокремила його складові [11, с. 235–245]; П. Надолішній проаналізував організаційно-функціональну структуру державного управління та принципи її формування [10, с. 113–130].

Отже, механізм державного управління є складним і системним утворенням, яке органічно поєднує у собі різні складові: економічні, мотиваційні, організаційні, політичні і правові.

Склад елементів і порядок функціонування механізмів державного управління визначається метою, засобами впливу на об'єкт, зв'язками між елементами системи, наявністю ресурсів і можливостей конкретної ситуації. Обов'язковими складовими є: цілі, принципи, функції, методи, інформація, технологія та технічні засоби. Залежно від засобів, які використовуються в конкретних механізмах державного управління, вони можуть бути політичними, економічними, соціальними, організаційними та правовими, а також комплексними відповідно до основних сфер суспільної діяльності [2, с. 12].

Таким чином, під комплексним механізмом державного регулювання та підтримки підприємницької діяльності пропонуємо розуміти сукупність взаємопов'язаних елементів, інструментів і методів організації та впливу, що забезпечують функціонування системи державної підтримки підприємництва.

Насамперед, розглянемо основні принципи, на яких будується комплексний механізм державного регулювання підприємництва: протекціонізм; програмно-цільовий характер; диференційованість; обумовлена гарантованість підтримки й відповідальність держорганів; облік динамічності й суперечливість процесу становлення малих підприємств; орієнтованість системи підтримки на регулювання зовнішнього середовища малого підприємництва, на внутрішні функціональні області малих підприємств і на самоорганізацію відповідної системи інститутів [12, с. 41].

На нашу думку, ці принципи застосовні і для системи держпідтримки й малого інноваційного підприємництва. Однак цей перелік необхідно доповнити такими принципами:

- оптимізація державної підтримки;
- постійне вдосконалення форм державної підтримки та способів її реалізації;
- раціональність надання державної підтримки.

Протекціонізм держпідтримки – це державний захист інтересів вітчизняних підприємців і заохочення експорту конкурентоспроможного товару на зовнішніх ринках шляхом здійснення тарифного й нетарифного регулювання.

Диференційованість держпідтримки передбачає облік виду інноваційної продукції при наданні підтримки, тобто, є створена інновація вперше впровадженою продукцією, або вдосконаленою продукцією, або новим типом продукції [5, с. 3].

Програмно-цільовий характер держпідтримки передбачає вироблення єдиної цільової стратегії, методів та інструментів підтримки підприємництва, а також розробку державних програм, що сприяють формуванню та розвитку сектору малого бізнесу в Україні.

Зумовлена гарантованість підтримки й відповідальність держорганів – необхідний чинник здійснення як державної політики підтримки інноваційної діяльності в цілому, так і розвитку малого інноваційного підприємства зокрема.

Орієнтованість на регулювання зовнішнього середовища підприємництва передбачає використання державою, насамперед, непрямих методів регулювання (стабільність в економіці, низька інфляція, сприятлива політична обстановка тощо).

Оптимізація державної підтримки має здійснюватися “шляхом можливості поєднання різних її форм і способів реалізації з урахуванням особливостей суб'єкта інноваційної діяльності, етапу інноваційної діяльності, результатів наукової і науково-технічної діяльності, що використовуються при виробництві інноваційної продукції, виду й типу виробленої інноваційної продукції та інших істотних показників” [1, с. 1].

Раціональність надання державної підтримки виключає необґрунтоване фінансування аналогічних інноваційних проектів і програм.

Розробка програм держпідтримки повинна враховувати численні чинники ризику, які супроводжують діяльність малого інноваційного бізнесу, такі як динамічність й суперечливість процесу становлення малих інноваційних підприємств.

Постійне вдосконалення форм державної підтримки та способів її реалізації – це невід'ємний процес, оскільки змінюється зов-

нішне середовище, розвиваються й самі інноваційні підприємства, отже, все це вимагає вдосконалення держпідтримки, її форм і способів реалізації. Крім того, враховуючи ту обставину, що сектор малих інноваційних підприємств – нове явище для української економіки, а державна підтримка цього сектору – ще новіше, то вдосконалення також необхідно, виходячи з міркувань недостатності досвіду та наявних недоліків державної політики у сфері підтримки малого бізнесу.

Формування ефективної системи регулювання та розвитку підприємництва є одним з найскладніших і водночас найважливіших завдань в умовах подолання фінансово-економічної кризи в нашій країні. Разом з тим, слід визнати, що цей інституційний чинник знаходиться на початковій стадії свого становлення й розвитку, незважаючи на тривалі реформи в соціальній та економічній сфері.

Розглядаючи систему державної підтримки малого інноваційного підприємництва, слід зазначити, що вона повинна мати чітко визначені цілі; органи управління, які реалізують функції, що забезпечують досягнення сформульованих цілей; інформаційну систему; інструменти регулювання та підтримки.

Систему державної підтримки малого інноваційного підприємництва слід розглядати як безліч елементів, що знаходяться у відносинах і зв'язках один з одним, утворюють певну цілісність. Функції окремих елементів системи впливають з основної її мети й завдань. Основна мета полягає у створенні найсприятливіших умов для розвитку малого інноваційного підприємництва.

До основних інструментів регулювання, у свою чергу, належать:

- 1) пряме державне стимулювання науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт (НДДКР) шляхом розподілу бюджетних і позабюджетних фінансових ресурсів (держзамовлення, гранти, кредитування) між різними сферами наукових досліджень і розробок згідно із системою державних наукових пріоритетів;
- 2) непряме державне стимулювання науки й освоєння її досягнень у державному і приватному секторах економіки за допомогою податкової, амортизаційної, патентної, митної політики, а також шляхом підтримки малого інноваційного підприємництва;
- 3) надання різного роду пільг суб'єктам інноваційного процесу (як безпосередньо підприємствам, що здійснюють інновації, так і тим елементам інфраструктури, які надають їм ту чи іншу підтримку);
- 4) формування інноваційного клімату в економіці та інфраструктури забезпечення досліджень і розробок, включаючи національні служби науково-технічної інформації, патентування та ліцензування,

стандартизації, сертифікації, статистики, аналітичні центри для вивчення зарубіжного досвіду, підготовки прогнозів науково-технічного розвитку й формування на їх основі системи національних наукових пріоритетів для забезпечення інформацією осіб, які приймають рішення.

Ідеально, коли дія інструментів спрямована на вирішення ключових проблем об'єкта регулювання. Однак у нинішніх соціально-економічних умовах вимагати повноти й завершеності від політики у будь-якій сфері не доводиться, оскільки в умовах перманентної кризи стратегічні й поточні цілі держави знаходяться в постійній суперечності.

Державне регулювання та підтримка підприємництва, як і всі економічні явища в сучасному суспільстві, викликають розуміння необхідності цілеспрямованого впливу в потрібному для суспільства напрямі. У межах реалізованої на сьогодні державної промислової політики проводиться, як її органічна складова, політика протекціонізму розвитку підприємництва. На нашу думку, державне регулювання та підтримка підприємництва – це системний вплив на бізнес у потрібному для суспільства напрямі за допомогою використання адекватних і прийнятних організаційно-економічних інструментів.

Державне регламентування та сприяння підприємницькій ініціативи є безперервним процесом впливу на бізнес. Методи державного регулювання та підтримки підприємництва, на нашу думку, ідентичні методам державного регулювання економіки в цілому.

Методи державного регулювання та підтримки бізнесу можна розподілити на економічні й адміністративні. У загальній сукупності адміністративних методів найбільш придатним і перспективним є режим найбільшого сприяння для розвитку підприємництва при реалізації відповідної правової основи, який не перешкоджав би функціонуванню великих підприємницьких структур і державних підприємств. Економічні методи розподіляються на три групи. Фінансовими методами розвитку підприємництва є і пільгове кредитування, доступність інвестиційних ресурсів, субсидування, спільне фінансування суспільно значущих проектів. Не менш актуальними є фіскальні методи, розумне зниження податкового навантаження на підприємницькі структури, що сприяє розширенню бізнесу. Ресурсним методом є розвиток кадрового забезпечення, включаючи підготовку й перепідготовку трудових ресурсів на основі державних програм навчання; інформаційне забезпечення, у тому числі участь у виставках, конференціях, ярмарках і доступ бізнес-структур до матеріальних ресурсів.

Економічна складова служить своєрідним каталізатором для приведення об'єкта в потрібний стан. Під економічним інструментарієм розвитку підприємництва ми розуміємо систему економічних і адміністративних методів, сукупність виробничих відносин, що виникають у процесі регулювання економіки і продуктивних сил суспільства, підприємницької діяльності в потрібному для суспільства напрямі. Можна виокремити сукупність організаційно-економічних інструментів розвитку комплексного механізму державного регулювання і підтримки підприємництва, що впливають на активізацію бізнесу:

1. Індикативне планування. Керівні органи визначають для бізнесу пріоритети й напрями розвитку підприємства. На відміну від жорстких програм, які регламентують діяльність підприємств, індикативне планування є гнучкою регульованою системою, яка активно застосовується в зарубіжній практиці.
2. Інформаційне забезпечення. Бізнес-структури потребують інформаційної підтримки. Держава повинна взяти на себе відповідальність за інформування бізнесу про потреби держави й суспільства, науково-технічні досягнення, які можуть бути використані для підвищення ефективності функціонування підприємницьких структур, зниження споживаних ресурсів і поліпшення екологічної обстановки.
3. Інфраструктурне забезпечення. Бізнес, особливо малий чи середній, потребує підтримки держави, яка має відповідні ресурси для створення інфраструктури підприємництва: засоби комунікації, дороги, транспорт, умови життєзабезпечення, водопостачання, енергозабезпечення, зміцнення безпеки і правопорядку, банківська система й система страхування ризиків тощо. На відповідальність держави за створення інфраструктури ведення бізнесу вказують багато авторів [3, с. 33].
4. Механізм банкрутства й неспроможності. Через механізм банкрутства держава виключає неефективне підприємство. Отже, можна відзначити дві вигоди. По-перше, сам факт наявності цього механізму не дає змоги бізнесу проводити високо ризикову діяльність і змушує його шукати ефективні рішення, захищає від банкрутства. По-друге, відсіювання неефективних підприємців посилює конкуренцію між сильними, змушуючи їх у прагненні до лідерства модернізувати виробництво й удосконалювати бізнес-моделі.
5. Державно-приватне партнерство. Через систему партнерства держава бере на себе відповідальність присутності в бізнесі у найбільш важливих наукоємних і соціально значущих розділах. Держава бере участь разом з бізнесом у проведенні досліджень, розробці наукоємних технологій і сприяння у виробництві високотехнологічної і конкурентоспроможної продукції. Бізнес бере участь разом із державою у вищезазначених роботах, а також доводить до комерційного використання нові технічні рішення.
6. Особливі економічні зони. Особливі економічні зони створюють поштовх для розвитку підприємництва. Такі заходи, як податкові пільги, створення інфраструктури, інформаційне забезпечення утворюють базис особливих економічних зон (ОЕЗ), у яких держава створює сприятливу обстановку для розвитку підприємства.
7. Цільові програми розвитку. Цільові програми розвитку об'єднують зусилля держави й підприємницьких структур для вирішення завдань, що мають загальне господарське значення. Через механізм цільових програм держава вказує бізнесу напрями діяльності в найбажаніших для суспільства секторах економіки. Як варіант цільових програм виступають висунуті державою найпріоритетніші національні проекти в галузі освіти, охорони здоров'я, сільського господарства, в житловому будівництві.
8. Державне замовлення. Під державним замовленням розуміють закупівлі товарів для державних потреб. Чинна нормативно-правова база необхідна для забезпечення єдності економічного простору України при розміщенні замовлень, ефективного використання коштів бюджетів і позабюджетних джерел фінансування, розширення можливостей для участі фізичних і юридичних осіб у розміщенні замовлень і стимулювання такої участі, розвитку добросовісної конкуренції, вдосконалення діяльності органів державної влади й органів місцевого самоврядування у сфері розміщення замовлень, забезпечення гласності та прозорості розміщення замовлень, запобігання корупції та інших зловживань у цій сфері. Завдяки державним замовленням найбільш ефективний бізнес отримує сталий розвиток за рахунок гарантованого збуту, а держава – якісну продукцію за обґрунтованою ціною.
9. Аутсорсинг надає значні можливості підвищення ефективності виробництва за рахунок звільнення великого бізнесу від непрофільних для нього робіт, а малий бізнес отримує замовлення на поставку для потреб великого бізнесу певних товарів і послуг. Аутсорсинг як нова економічна категорія, яка прийшла в Росію з початком ринкових перетворень, є базисом для поділу праці, галузевий, міжрегіональний і, в окремих випадках, міжкраїнні кооперації при виробництві товарів і послуг.

10. Сприяння інновацій та інвестицій є неодмінною умовою державного регулювання економіки. Підґрунтям науково-технічного прогресу є великомасштабні інновації та інвестиції. Бізнес, переважно, нездатний іти на великомасштабні інновації, що є результатом відсутності державних гарантій сталості умов підприємницької діяльності. Тому державна підтримка інновацій та інвестицій стимулює зміцнення економічного потенціалу малого підприємництва, вона виразніше проявляється в пільгових умовах кредитування шляхом зниження податкового навантаження.
11. Захист конкуренції є неодмінною функцією держави. Це особливо важливо для підтримки малого й середнього бізнесу, який у більшості випадків у рівних умовах програє в конкурентній боротьбі великому бізнесу. Це стосується таких питань, як недоступність кредитів, труднощі із землевідведенням або орендою приміщень, монополізація ринку через злиття великого бізнесу з торговими мережами. Нерідко вироблена малим бізнесом продукція не доходить до кінцевого покупця.

IV. Висновки

Комплексний механізм макроекономічного регулювання малого бізнесу – складна система. Його призначення – забезпечити реалізацію переваг малого бізнесу в економіці країни і сприяти його оптимального розвитку. Мета такої системи – компенсувати негативний вплив різних мікроекономічних та макроекономічних чинників на розвиток малого бізнесу. Це єдина система, покликана забезпечити нормальний розвиток і функціонування малого бізнесу в конкурентному середовищі та закріплення його місця в економічній системі країни.

У силу своєї природи малий бізнес потребує підтримки. Необхідно залучати фінансові кошти, задіяти інформаційні структури, розширювати мережу маркетингових послуг, приділяти увагу підготовці кваліфікованих кадрів тощо. Малі підприємства потребують підтримки ще й тому, що володіють низьким рівнем диверсифікації продукції, невеликим статутним капіталом і недостатніми ресурсами; менеджмент майже не розвинений і дуже чутливий до змін ринкової кон'юнктури.

Вирішальною є роль розвитку малого бізнесу в країнах з пострадянської економікою: найважливіший засіб для подолання безробіття та формування підприємницьких навичок. Однак саме тут на його шляху постає безліч перешкод: високий рівень корупції, помилки, допущені при проведенні реформ, труднощі трансформації в цілому тощо.

Отже, підтримка малого бізнесу повинна бути одним з найважливіших напрямів державної економічної політики. У зв'язку з цим необхідно вдосконалювати систему методів та інструментів законодавчих, виконавчих і контрольних заходів щодо макроекономічного регулювання малого бізнесу. Тільки за цих умов можна досягти стабілізації й подальшого розвитку всієї економіки.

Список використаної літератури

1. Дегтяр А.О. Публічні фінанси : навч. посіб. / А.О. Дегтяр, М.В. Гончаренко, О.С. Лесная. – Х. : С.А.М., 2011. – 512 с.
2. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю.П. Сурмін, В.Д. Бакуменко, А.М. Михненко та ін.; за ред. Ю.В. Ковбасюка, В.П. Трощинського, Ю.П. Сурміна. – К. : НАДУ, 2010. – 820 с.
3. Жарая С.Б. Механізми державного регулювання підприємницької діяльності на регіональному рівні: шляхи розвитку в Україні та європейська практика : монографія / С.Б. Жарая ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – К., 2011. – 270 с.
4. Жиляева Й.Б. Малое предприятие. Основы успешного предпринимательства / Й.Б. Жиляева. – К. : Венчур, 1995. – 136 с.
5. Комарницький І.М. Організаційно-економічні механізми розвитку підприємництва : монографія / І.М. Комарницький. – Ужгород : Патент, 2000. – 224 с.
6. Круглов М.И. Стратегический менеджмент : учеб. для вузов / М.И. Круглов, Н.Ю. Круглова. – М. : РДЛ, 2003. – 464 с.
7. Макконел К.Р. Экономика : в 2 т. / К.Р. Макконел, С.Л. Брю. – М. : Республика, 2002. – Т. 1. – 399 с.
8. Малий бізнес України. Підприємці здатні відродити Україну // Асоціація сприяння розвитку приватного підприємства в Україні "Єднання". – К. : 2007. – С. 134–141.
9. Мальных В.И. Малий бизнес в России: оценка ситуации / В.И. Мальных // Общество и экономика. – 2012. – № 11–12. – С. 36–67.
10. Надолішній П. Організаційно-функціональна структура державного управління: поняття і соціальна практика / П. Надолішній // Вісн. НАДУ. – 2003. – № 3. – С. 31–43.
11. Нижник Н.Р. Системний підхід в організації державного управління : навч. посіб. / Н.Р. Нижник, О.А. Машков. – К. : Вид-во УАДУ, 1998. – 160 с.
12. Чубарева Л.І. Малий бізнес: теорія, механізми підтримки становлення та розвитку : автореф. дис. ... канд. екон. наук / Л.І. Чубарева. – Донецьк, 2008. – 20 с.

Стаття надійшла до редакції 06.05.2014.

Тимошенко А.В. Теоретические подходы к определению составляющих комплексного механизма государственного регулирования предпринимательской деятельности

В статье рассмотрены основные принципы, методы, инструменты комплексного механизма государственного регулирования предпринимательской деятельности и определены направления их усовершенствования.

Ключевые слова: предпринимательство, предпринимательская деятельность, государственное регулирование, механизм государственного регулирования предпринимательской деятельности.

Tymoshenko O. Theoretical approaches to the definition of the components of the complex mechanism of state regulation of entrepreneurial activities

Important structure-forming factor for sustainable development of business is the creation of mechanisms of state regulation and coordination, in conditions of which are fulfilled, the inherent economic functions, including fair include: innovation; social damping and growth of incomes of the company; counteract monopolism and the development of competition; the streamlining of the branch structure of the economy and other

The state, performing a particular function, affects the social processes through specific mechanisms, even though some of the resistance of the people. This mechanism is a unity of methods and principles of implementation of this function, as well as a number of means for its enforcement, legal, organizational, economic, technological, information, etc.

The basic element is the definition of "mechanism". This concept was borrowed by humanitarian students in mechanics and in General is a system of links, which makes the movement of one of the links on the necessary movement of other, there are the input and output level.

The concept of a control mechanism was studied quite thoroughly by scientists, but for today, among the scientists there is no consensus regarding the definition of the mechanism of state management" and its constituent elements.

As the analysis of the scientific literature, the management mechanism is considered from the point of view of social and state management. On a mechanism of state management there are several approaches. The state develops a mechanism of support of innovative activity of small enterprises. Incentives for innovation, efficiency, favorable investment climate, financing opportunities of the knowledge-intensive production and transfer of high technologies is determined by the price level, size of Bank interest, the size and structure of demand for innovation, the rate of return, which, in turn, influence the character and dynamics of development of the small innovative enterprises.

Thus, under the complex mechanism of state regulation and support of entrepreneurial activity, we offer you to understand a set of interrelated elements, tools and methods of organization and action, which provides the functioning of the system of state support of entrepreneurship.

The complex mechanism of macroeconomic regulation of small business is a complex system. Its purpose is to ensure the implementation of the advantages of small business in the economy of the country and contribute to its optimal development. Their aim is to compensate for the negative influence of various microeconomic and macroeconomic factors on the development of small business. This is the only system designed to ensure normal development and functioning of small business in the competitive environment and secure its place in the economic system of the country.

By its nature a small business needs support. It is necessary to attract financial means, to use the information structure, to expand the network of marketing services, pay attention to the training of qualified personnel and other Small enterprises need support because they have low level of diversification of production, small share capital and resources; management here is relatively underdeveloped and very sensitive to changes in market conditions.

Of particular importance is the development of small business in the countries of post-Soviet economy: here it is an important tool for overcoming unemployment and the formation of entrepreneurial skills. But it is here on his way raises many obstacles: the high level of corruption, the mistakes made during the reform, the difficulty of transformation in General and other

Thus, the support of small business should be one of the important directions of state economic policy. In this connection it is necessary to improve the methods and tools of the legislative, Executive and Supervisory measures of macroeconomic regulation of small business. The only way to achieve stabilization and further development of the entire economy.

Key words: entrepreneurship, entrepreneurial activity, state regulation, the mechanism of state regulation of entrepreneurial activity.